

◆ הם מספרים על מה שרחף ודרבן אותם להישג הגדול, על הדרך בה עמדו בס"ד ביעד, על הקשיים שבררך, ומעניקים עצות מנסיונם למסיימי הש"ס הבאים ◆ ש"ס בבלי: כי קרוב אליך הדבר מאד! ◆

ש"ס

שבע השנים הטובות

הרה"ג רבי אהרן ג. שליט"א, בן 33, בוגר ישיבת "כנסת יחזקאל" וכיום אב"ד כולל, ביקש ושאל תמיד לסיים את הש"ס כולו, עד שבביקור ב'מקדה' בבית כנסת, מצא את אשר השקה נפשו - חבורת ש"ס בעיון, עד לסיום, אחרי שבע שנות לימוד

◆ הרב א. חפץ ◆

■ זכית להתחיל את המחזור האחרון של דף היומי, בסוף שנת תשע"ב, וכעת לסיימו בס"ד. מה היתה הסיבה בשלה קיבלת על עצמך להצטרף לגיון מסיימי הש"ס?

אחרי הלימוד בין כותלי הישיבה הצטרפתי בס"ד לכוללים ישיבתיים, ואחר כך כמה שנים ככולל הלכה. כל הזמן קיננה מחשבה בליבי וראשי, שאני רוצה עוד בתקופת חיי המוקדמת יחסית לסיים ש"ס, להתחיל בכרכות ולגמור בנידה, ברצף ובעקביות.

שומעים הרבה על כך שבדורות קודמים היו הרבה שעשו את זה כגיל צעיר מאד, אך אנחנו - בעקבות המסגרות הישיבתיות הנוכחיות הברוכות, לא כל פעם מצליחים לעשות זה. עכ"פ היה לי רצון כמה שיותר מוקדם לטעום את הטעם של לימוד ש"ס בעקביות ובשיטתיות - להתחיל, להתקדם, להמשיך ולסיים.

כמבט שלי, לימוד של דף יומי במובן המקובל והרגיל שלו, לימוד קליל ולא מעמיק מדי - כמובן שזה לימוד חשוב מאד ובעל מעלות, אך לטעמי לא היה בכך די. שאיפתי היתה ללימוד את הש"ס את מתוך מסגרת מחייבת יותר, ומעמיקה יותר. כך שאוכל גם 'לעסוק בדברי תורה' סביב לימוד הדף.

בהשגחה פרטית, עברתי יום אחד בבית כנסת צעירים פוניבו' בכני ברק ואני מבחין בעזרת נשים' בשיעור דף היומי בשעה עשר בבוקר, מפי הגר"י גולדווסר. התעניינתי בשיעור הזה, והבנתי גם כי יש אב"ד נכבד שאין לו חברותא, וכך הצטרפתי למסגרת זו. מלבד השיעור גופא, התחלתי במרץ להכין לפני השיעור ולחזור אחרי השיעור כדרכה של תורה, כאשר השיעור עצמו עמוס בהבנה ובעיון.

יש במסגרת הזו משהו מיוחד, שאין לך אף פעם זמן פנוי. תמיד אתה יכול להכין את הדף של מחר או לחזור על הדף של היום. במסגרת של הגר"י גולדווסר לא למדנו 7 ימים בשבוע אלא 5 ימים, בהספק של כדף וחצי ליום, שהם סה"כ 7 דפים בשבוע. המסגרת מעניקה רצינות גם בבין הזמנים בחול המועד וכו', תמיד יש מה ללמוד, וגם להוסיף עוד עיון אם הפצים.

■ וכיום, איך ניתן להגדיר - על רגל אחת - את המעלה של ידיעת הש"ס כולו?

(כחידו) אינני תלמיד חכם בש"ס, אבל החלטתי להיות 'עם הארץ' בש"ס ולא 'בור ועם הארץ' גם יחד. כעת אני מקווה שאני כבר לא 'בור'... אם לא עוברים על הש"ס יכול להיווצר מצב שאתה שומע מושג מסוים מאמצע מסכת הולין, שבטעות אתה יכול לחשוב שזה שם של מדינה בחוץ לארץ... ואם לומדים מקבלים את תחילת הויפי של התמונה הכוללת. מקבלים מושגים והבנה יותר איכותית.

זו לדעתי שאיפה בפני עצמה: לקבל את התמונה של כל דיני התורה, לדעת את המושגים ואת המקומות שבהם הם מופיעים.

■ לימוד הש"ס בכללותו, הוא קל או קשה?

יש דפים קשים ותקופות קשות, ויש לפעמים שאתה נמצא במצב שאתה משקיע במידה פחותה מעט, כדרכה של כל עבודה רוחנית. אבל ה'מחייב' והרצון העז לא להישאר החוק אלא להתקרב, וכבר פעם אחת ולתמיד ולטעום את הש"ס, העניק לי רחופה לא להרפות ולא להתניאש.

כל מסכת שסיימתי ב"ה עשינו מזה עסק גדול בבית, מה שהביא להנאה וסיפוק רבים, שהעניקו את הכח והרחיפה להמשיך. בכל סיום שכזה, הרגשה מאד מיוחדת - הולכים וזוכשים עוד שטח! עוד וכשמסיימים סדר שלם, סדר מועד, סדר נשים - ההרגשה היא נפלאה, שאין לשער ואין לתאר!

■ ומה התכניות הלאה בס"ד?

אחרי שטועמים את המתקנות, "טעמו וראו כי טוב ד", כעת יש כבר חשק לנסות לסיים את הש"ס בזמן קצר יותר. אך אני עדיין מסתפק כיצד להתנהג, אולי אדרבה, זה הזמן להתחיל בלימוד בעיון מעמיק יותר. כך או כך מקבלים עוד טעם ומתיקות מצוף התורה הק', ועל כל אחד ללמוד בצורה שלב חפץ, ולפי טבעו וכוחותיו, כשיעור דשמיא.